

عنوان مقاله:

قابل استماع بودن دعوا با دادخواست غیرقطعی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

حمید مودنی - دانش آموخته دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه سیستان و بلوچستان. زاهدان- ایران

محمدرضا کیخا - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه سیستان و بلوچستان. زاهدان- ایران. (نویسنده مسئول): رایانامه: on.usb.ac.ir

خلاصه مقاله:

طبق نظر مشهور فقها و نیز برابر بند ۹ ماده ۸۴ قانون آئین دادرسی، یکی از ایرادات و موانع رسیدگی به دادخواست، جزمی نبودن دعوا دانسته شده است. بنابراین، به موجب این قانون در صورت فروض فراوانی، فرد صرفاً به جهت تردیدی طبیعی که در دادخواست خود دارد، در معرض تضییع حق قرار می گیرد، درحالی که این امر، مخالف اصل ۳۴ قانون اساسی است. پژوهش حاضر که به روش توصیفی تحلیلی انجام شده است، نشان می دهد که شرط مذکور در هیچ دلیل خاصی تصریح نشده است، بلکه بالعکس، از اطلاق آیات قرآن و روایات خاصه و ادله (لاضرر) و نیز اصل عدم اشتراط، شرط نبودن آن برداشت می شود. بنابراین، اصلاح این ماده قانونی ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

شرایط استماع، دادخواست، دادخواست جزمی، دادخواست ظنی و احتمالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1296564>

